

Sok éves tradíció, hogy március 15-én városrészünk nemzeti érzésű polgárai közül számosan eljövünk a legendás ágyúöntő és tüzértiszt, a székely Gábor Áron emlékhelyéhez, hogy kifejezzük: a forradalom eszméit, hőseit nem hagyjuk a feledésbe veszni.

Hölgyeim és uraim, tisztelt emlékezők!

Az ünnepeknek is sorsa van. 1848 üzenetét a szabadságharc leverése után gyakran hallgatásba temették. Évtizedek múltak el úgy, hogy az ország urai provokációt láttak a feltűzött kokárdában. De eljött az idő, hogy emelt fővel viselhetjük magasztos jelképünket. Mert – Klebelsberg Kuno szavait idézve – a magyarság igazi ereje abban áll, hogy „a legnagyobb katasztrófákat is ki tudja állni és utánuk belső megújulásra képes.” Azért lehet ez így, mert a hazafiság nagy tetteit, példaképeit a legsötétebb önkény sem ölheti ki az emberek szívéből és tudatából.

Petőfi Sándor két nappal a polgári forradalom kirobbanása után jegyezte le naplójában: „Ez volt március 15-e. Eredményei olyanok, melyek e napot örökre nevezetessé teszik a magyar történelemben.” A költő már akkor tudta: ez a dátum időtálló marad, és mindenkor a magyarok szabadságvágyának, kitartásának, áldozatvállalásának nemzeti szimbóluma lesz. És valóban: újra nehéz évtizedek jöttek, amikor 1848 emléke hitet és reményt adott azoknak, akik egy független, szabad Magyarország eljövételében bíztak.

Tisztelt ünneplők, hölgyeim és Uraim!

A nemzeti függetlenség, a szabadság ma már valóság. Sokan vannak azonban, akik azt tartják: az új idők új gondjai között lassan kikopnak a régmúlt ideái. Pedig 1848 olyan példa, amely a hazaszeretetet a magyarság életében erkölcsi kategóriává emelte. És erkölcsi iránytű nélkül csak

tévelyegni lehet. Kell, hogy március 15. üzenete mindenkor, mindenkire szóljon, és ma is mindenkit megérintsen. Nem törődhetünk bele az üres formalitásokba, a lélektelenségbe. Nem fogadhatjuk el, hogy mind többen élnek közöttünk, akik már régen elfeledték a forradalom céljait, eseményeit. Vajon mit jelenthet a hazafiság azoknak, akik már a Nemzeti dal kezdő sorait sem képesek felidézni? Mindannyiunk felelőssége, hogy napjaink szabad polgársága értse és átérezze, miért küzdöttek elődei. Mert ha Széchenyi, Kossuth, Petőfi, Táncsics és a többi hazafi életének példáját hagynánk halványulni, az végzetes lenne tartásunkra, hazaszeretetünkre.

Tisztelt hölgyeim és uraim!

Nem kétséges: a követelések, amelyeket forradalmár elődeink a zászlajukra írtak, az akkori korszak legfontosabb céljait és feladatait fogalmazták meg. Azóta több mint másfél évszázadot lépett az idő. Miért mondjuk mégis Petőfivel, hogy 1848 tanulságai örökérvényűek? Mi lehet az aktuális üzenet napjainkban, amikor már független, szabad hazában élünk, és a nagy többség által választott utat járjuk?

Látjuk, tapasztaljuk, hogy a nagyvilágban újra aggasztó folyamatok zajlanak. Politikai és gazdasági függetlenségünket bonyolult nemzetközi viszonyrendszerben kell megőriznünk. Háború szedi áldozatait keleti szomszédunkban, és egyre nő a terrorizmus fenyegetése. De belső életünket is békétlenség dúlja. S bár tudjuk, hogy demokratikus közéletünkben a politikai nézet- és érdekkülönbség ezernyi módon juthat kifejezésre, de azt is tudnunk kell, mert 1848 megtanított rá: nagy jelentőségű kérdésekben csak a nemzet egysége hozhat valódi, tartós megoldást. A márciusi ifjak kiáltványa is így kezdődött: „Mit kíván a magyar nemzet? Legyen béke, szabadság és egyetértés.” Ismét időszerű hát a reformnemzedék példájára tekinteniünk, amely arra int: a társadalomban zajló viták bármily szenvedélyesek, bármily indulatosak, öncélúak soha nem lehetnek, és csak felelősséggel viselt jobbitó

szándékból fakadhatnak. Nincs helye a kishitűségnek, a rosszhiszeműségnek, a megalapozatlan vádaskodásnak és semminek, ami felőrli az alkotó erőt. Ezekre az intelmekre kell gondolnunk, amikor napjaink gondjaival és kihívásaival szembesülünk.

Tisztelt megjelentek, ünneplő hölgyek és urak!

Már nem függetlenségünk kivívása, nem a szabad Magyarország megteremtése a tét. Mégis örök érvényű 1848 erkölcsi tanítása, amely a haza felemelkedésének elszánt akaratáról, a cselekvő hazafiságról, az áldozatvállalás belső parancsáról szól. Ez hívott 167 éve közös zászló alá politikust, történészt, irodalmárt és számtalan egyszerű embert. Utóbb aztán sok tízezer hazafit is, akik fegyvert fogtak a hívó szóra. Ők történelmet írtak. És - Oscar Wilde találó gondolatával - „Történelmet bárki csinálhat, de csak nagy ember írhat.”

Kedves ünneplők!

Szűkebb pátriánkban ma serény munka folyik. Épül, szépül, és – amennyire reális lehetőségeink engedik - gyarapszik környezetünk. Engedjék meg, hogy kicsit szubjektív legyek: Budapestnek ebben a városrészében különösen szép a tavasz, és a természet megújulásának ünnepe immár hagyományosan összeforr a március 15-i megemlékezésekkel. Öröm számomra, hogy a kerületi rendezvények, találkozások és koszorúzások - méltóan nagy elődeink emlékéhez - mindig szűkebb lakóközösségünk összetartozását is kifejezik.

Köszönöm, hogy eljöttek, köszönöm, hogy meghallgattak.